

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. Vilém Daněk, Ph.D., LL.M.**, se sídlem Vinohradská 403/17, Praha 2, zastoupen JUDr. Annou Daňkovou, LL.M., advokátkou se sídlem Vinohradská 403/17, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2A, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 4. 8. 2022, č. j. O-533830/D22040130/2022/ÚPV, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2023, č. j. 18 A 78/2022-91,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný částečně zamítl přihlášku slovní ochranné známky ve znění „ŠUMÁK“ z důvodů podle § 4 písm. c) a d) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochranných známkách). Důvody se vztahovaly ke specifikovaným výrobkům a službám zařazeným do tříd 1, 5, 30, 32, 33 a 43 Mezinárodního třídníku výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek [v souladu s Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidovanou ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977 (vyhláška č. 118/1979 Sb.)]. Předseda žalovaného napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí

žalovaného tak, že přihlášku sice částečně zamítl ve shodě s rozhodnutím žalovaného, ale vymezil, že přihlašované označení je vyloučeno ze zápisu výlučně podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách.

[2] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného žalobce brojil žalobou k Městskému soudu v Praze (městský soud), který ji zamítl. Část žaloby spočívala v pouhé reprodukci námitek, které již dostatečně vypořádal předseda žalovaného ve svém rozhodnutí, přičemž žalobce na ně nereagoval. Krajský soud vzhledem k absenci dostatečné názorové oponentury v části pouze odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ve zbytku vypořádal žalobní námítky následovně. Z rozhodnutí předsedy žalovaného je patrné, z jakého důvodu považoval přihlášku za nezpůsobilou zápisu [podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách], a svůj závěr dostatečně odůvodnil. Předseda dále srozumitelně vysvětlil, proč nepovažoval za potřebné zabývat se dalším důvodem pro zápisnou nezpůsobilost. Nebylo porušeno žalobcovo právo být vyrozuměn o způsobu vypořádání připomínek podle § 24 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Odlišné posouzení od obrazového označení se slovním prvkem „ŠUMÁK“, které dříve žalovaný posoudil jako fantazijní, bylo dostatečně odůvodněno. I vzhledem k nízké kvalitě žalobní argumentace dospěl městský soud k závěru, že předseda žalovaného nepochybil, pokud přihlašované označení pro specifikované výrobky a služby nepovažoval za dostatečně distinktivní, tedy poukazující na jejich druh, resp. jinou vlastnost. Není nejmenších pochybností, že průměrný spotřebitel tomuto slovnímu prvku porozumí tak, že odkazuje na slovo „šumět“ či „šumivý“. Bude tak spojovat označení s upozorněním na druh, charakter, resp. vlastnost, kterou takto označené výrobky vykazují. K tomuto závěru mohl předseda dospět i bez analýzy trhu, neboť může zjevně vyplývat z běžného chápání daného výrazu. Žalovaný dostatečně odůvodnil, že vazba mezi přihlašovaným označením a nárokovánými výrobky a službami, pro které byla přihláška zamítnuta, je dostatečně přímá a konkrétní.

[3] Přihlašované označení není ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám způsobilé plnit hlavní funkci ochranné známky, nedokáže totiž odlišit takto označené výrobky a služby jako pocházející z určitého obchodního zdroje a bude k nim působit fakticky jako poukaz na jejich druh, charakter či vlastnost, což nepodléhá známkoprávní ochraně. Předseda žalovaného postupoval v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie (SDEU). Ta vyžaduje, aby se přezkum absolutních důvodů zápisné nezpůsobilosti týkal každého z výrobků nebo služeb, a rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků nebo služeb. Zároveň se však může příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby, pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků a služeb, které mezi sebou mají dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, že tvoří stejnorodou kategorii nebo skupinu výrobků či služeb.

[4] Žalovaný sice provedl pouze odůvodnění souhrnné, žalobce však v rámci námitek proti těmto závěrům konkrétně nebrojil, nelze tedy spatřovat pochybení v tom, že předseda nezdůvodnil podle žalobce rozdílné posouzení pěti případů označení konkrétně namítané skupiny výrobků. Žalovaný nevybočil nepřipustně z východisek judikatury SDEU, když zohlednil potenciální výskyt vlastnosti šumivosti u jím identifikovaných nárokováných výrobků a potenciální souvislosti s poskytováním nárokováných služeb, přičemž své vyjádření stran této vlastnosti učinil vždy vůči celé skupině výrobků či služeb, které byly zamítnuty v rámci každé nárokové třídy mezinárodního třídění výrobků a služeb.

pokračování

Žalobce tyto závěry účinně nezpochybnil tak, že by ve vztahu k některým výrobkům či jejich skupinám nebyl závěr o jedné stejnorodé skupině výrobků či služeb bez výhrad udržitelný. Lze si představit podrobnější odůvodnění naplnění podmínky dostatečně přímé a konkrétní spojitosti mezi výrobky a službami, v postupu žalovaného však městský soud nespátřuje i s ohledem na kvalitu žaloby takový nedostatek, který by odůvodnil kasační zásah.

[5] Zápisy žalobcem odkazovaných označení v rejstříku ochranných známek (u kterých se jeví příbuzné znaky s nynější věcí) nejsou způsobilé zvrátit výše uvedené závěry o nedostatečné míře rozlišovací způsobilosti. Každé přihlášené označení je navíc nutné posuzovat vždy přísně individuálně s ohledem na konkrétní okolnosti případu. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení, nebo že takový zápis bude nezměnitelný a nezpochybnitelný. Žalobce nijak nereagoval na závěry předsedy žalovaného k těmto námitkám, přičemž městský soud se s nimi ztotožňuje. Není navíc vadou způsobující nepřezkoumatelnost, jestliže se předseda žalovaného výslovně nevyjádřil k argumentaci žalobce směřující k označením „VÍNO SLOVÁCKO“ a „STRAVENKOMAT/LAHVOMAT“. Žalobce sám prostřednictvím těchto námitek pouze požadoval použití stejného metodologického přístupu žalovaného, což žalovaný neporušil. Není důvodné odvolání se na zápis označení „ŠUMĚNKA“, protože praxe rozporná s právními předpisy nemůže založit legitimní očekávání. Žalovaný odůvodnil, že proti označení „ŠUMĚNKA“ nebyly podány obsahově obdobné připomínky zpochybňující distinktivitu označení (jako v této věci společností KAMO s. r. o.). Předseda žalovaného na tuto námitku dostatečně reagoval.

II. Argumentace účastníků řízení

[6] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), tedy nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem, vady řízení před správním orgánem a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

II. A Kasační stížnost

[7] Městský soud se s poukazem na nedostatečnou procesní aktivitu stěžovatele pouze ztotožnil s posouzením věci předsedou žalovaného, vlastní odůvodnění v napadeném rozsudku chybí, což způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Není pravda, že by stěžovatel v žalobě věcně nebrojil proti vypořádání námítky odchýlení se od předchozí praxe posuzování označení „ŠUMÁK“ jako fantazijního. Předseda žalovaného navíc nový náhled na označení „ŠUMÁK“ dostatečně nezdůvodnil, ani nezmínil, o jaké podklady a zjištění učiněná ve správním řízení se opřel, když dospěl k tomuto závěru.

[8] Není zřejmé, proč se předseda žalovaného nezabýval také dalšími důvody zápisné nezpůsobilosti, které se v prvostupňovém rozhodnutí vzájemně prolínaly, a také z jakého důvodu je přihlašované označení nezpůsobilé ochrany. Stěžovatel vytýkal nedostatečné odůvodnění porovnání jednotlivých tříd výrobků a služeb mezinárodního třídění, pro které bylo označení vyloučeno, a pro které byl zápis povolen. Správní orgán náležitě nezdůvodnil

přímou a konkrétní spojitost výrobků a služeb, pro které poskytl souhrnné odůvodnění zápisné nezpůsobilosti.

[9] Stěžovatel uvedl ve svých předchozích podáních příklady nelogického postupu. Správní orgán tak např. neodůvodnil, proč „jsou *zeleninové a ovocné šťávy* k označení „ŠUMÁK“ popisné“ a proč označení „ŠUMÁK“ není popisné pro *sirupy do nápojů, sirupy a sirupy ke zhotovování nápojů*. Napadené rozhodnutí o částečném zamítnutí přihlášky ochranné známky je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a nemělo tedy být aprobeováno městským soudem. Závěr rozhodnutí předsedy žalovaného o tom, že z prvostupňového rozhodnutí je seznatelné, že mezi označením „ŠUMÁK“ a konkrétními výrobky a službami shledal žalovaný dostatečně přímou a konkrétní vazbu, je v naprostém rozporu se skutkovým stavem.

[10] Stěžovatel se ohrazuje proti závěru soudu, že v žalobě nedostatečně brojil proti posouzení popisnosti označení ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám (pouze na str. 12). Vyjmenovává konkrétní strany žaloby, na kterých jednotlivé aspekty této problematiky rovněž zmiňoval. Se závěrem soudu, že žalovaný nepochybil, pokud dostatečnou distinktivitu označení neshledal, nesouhlasí. Městský soud hovoří o nedostatečné rozlišovací způsobilosti označení, související s důvodem podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách, i když napadeným rozsudkem aprobeoval rozhodnutí předsedy žalovaného, který důvod pro zápisnou nezpůsobilost opírá pouze o § 4 písm. c) téhož zákona.

[11] Městský soud se nedostatečně vypořádal s námitkou, že otázka zápisné způsobilosti je závislá na zkoumání stavu k datu rozhodnutí o zápisu, nikoli na skutečnostech dávno minulých. Správní orgány navíc nepředložily důkazy svědčící o skutečném vnímání přihlašovaného označení veřejností a stejně tak neuvedly, koho považují za průměrného spotřebitele. Městský soud se s touto námitkou nedostatečně vypořádal, pouze odkázal na jiné pasáže odůvodnění.

[12] Žalovaný procesně pochybil, když stěžovatele nevyrozuměl o výsledku posouzení připomínek podle § 24 odst. 2 zákona o ochranných známkách, ale pouze o připomínkách. O výsledku posouzení se stěžovatel dozvěděl až v prvostupňovém rozhodnutí. Stěžovatel nesouhlasí s krajským soudem, že se správní orgán neodchýlil od jednotného metodologického postupu jako v případech označení „VÍNO SLOVÁCKO“, „STRAVENKOMAT/LAHVOMAT“ a „ŠUMĚNKA“. Žalovaný také porušuje čl. 63 odst. 1 Dohody o zřízení světové obchodní organizace ze dne 15. 4. 1994 (dohoda TRIPS), který stanovuje povinnost zveřejnit vykonatelná správní rozhodnutí, která upravují otázky, které jsou předmětem této Dohody. Tato nezveřejněná rozhodnutí by mohla dokládat nedůvodný odklon od rozhodovací praxe v tomto případě.

[13] Městský soud se nevyjádřil ani k rozsáhlé ústní argumentaci stěžovatele při jednání dne 27. 2. 2023 a k navrženým důkazům.

II. B Vyjádření žalovaného

[14] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Vypořádání části žalobních námitek odkazem na

pokračování

odůvodnění rozhodnutí předsedy žalovaného je v souladu s rozsudkem NSS ze dne 8. 7. 2011, č. j. 2 As 72/2011-181, č. 2392/2011 Sb. NSS, bod 40. Stěžovatel věcně nebrojil proti odůvodnění předsedy žalovaného o odchýlení se od předchozí praxe.

[15] Ve vztahu k nutnosti odůvodnit zamítnutí návrhu na zápis označení vůči jednotlivým výrobkům a službám žalovaný uvádí, že v řízení v prvním stupni zohlednil potenciální výskyt šumivosti u všech nárokováných výrobků a v souvislosti s nárokovánými službami. Ve vztahu k této vlastnosti připojil popis vždy vůči celé skupině výrobků či služeb, které byly zamítnuty v rámci každé nárokové třídy mezinárodního třídění výrobků a služeb. Detailní odůvodnění vůči každému jednotlivému výrobku a službě zvlášť by bylo nadbytečné. Postupoval tak v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-239/05, bod 37. Jako příklad uvádí posouzení celé kategorie přihlašovaných výrobků ve třídě 30, kde uvedl, že tyto potraviny mohou být v šumivé formě, a proto pro ně označení „ŠUMÁK“ neplní rozlišovací funkci, ale působí jako upozornění na vlastnost či hovorový název. Spotřebitelé nebudou přihlašované označení zároveň považovat za rozlišující znak, charakteristický výlučně pro jediný subjekt na trhu.

[16] Ve vztahu k identifikaci důvodu pro zápisnou nezpůsobilost žalovaný poukazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10 As 168/2017-154, bod 13, podle kterého je vcelku běžné, že v jednotlivých případech si jsou důvody podle § 4 písm. b), c) a d) poměrně blízké. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí průměrného spotřebitele definoval. K závěru, že označení „ŠUMÁK“ evokuje spojitost s šumivostí produktu (případně s nimi souvisejících služeb), nejsou třeba analýzy, pro spotřebitele půjde o spojení dostatečně jasné, srozumitelné a přímé.

[17] Ve vztahu k naplnění zásady legitimního očekávání odkazuje žalovaný na rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2015, č. j. 9 As 22/2015-29, bod 43, podle kterého je každé přihlašované označení nutné posuzovat vždy přísně individuálně, přičemž významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétního označení proto zpravidla nezakládá legitimní očekávání zápisu označení jiného. Předseda žalovaného se ve svém rozhodnutí vyjádřil k ochranným známkám, na které stěžovatel odkazuje, a vysvětlil jejich odlišnosti oproti přihlašovanému označení „ŠUMÁK“. Cituje také pasáž, kde předseda žalovaného vysvětluje odlišný závěr u sémanticky i foneticky blízkého označení „ŠUMĚNKA“.

[18] Odkaz na povinnost zveřejňovat správní rozhodnutí je v této věci irelevantní, nicméně na stránkách žalovaného se nachází kompletní databáze jeho meritorních rozhodnutí ve smyslu čl. 63 odst. 1 dohody TRIPS. Případná absence některých rozhodnutí v databázi však nemá vliv na posouzení tvrzeného odklonu od rozhodovací praxe žalovaného. Ve stěžovatelem zmiňované věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 9 A 46/2021 se jednalo o rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty k vyjádření podle § 65 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, tedy o prvoinstanční procesní rozhodnutí, navíc šlo o zcela odlišný předmět sporu. Ve vztahu k ostatním námitkám odkázal na své vyjádření k žalobě.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[19] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapiše označení, které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služeb nebo k označení jiných jejich vlastností.

[22] Stěžovatel spatřoval nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v nedostatečném odůvodnění, protože městský soud se s částí rozhodnutí předsedy žalovaného zcela ztotožnil a na jeho odůvodnění toliko odkázal. Městský soud tak učinil, protože stěžovatel do žaloby doslova převzal značnou část textu námitek uplatněných proti rozhodnutí žalovaného, aniž by se konkrétně vymezil vůči argumentaci předsedy žalovaného, který na ně reagoval. Jak správně upozornil městský soud, funkcí soudního přezkumu není stále dokola podrobně uvádět jednou již vyřčené – nedává rozumný smysl, aby soud již učiněné závěry znovu opakoval (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, či ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20, 210/2020 USn., bod 21). To platí obzvlášť v situaci, kdy se argumenty účastníka řízení opakují, aniž by reagovaly na konkrétní vypořádání provedené již správním orgánem. Tak tomu bylo i v projednávané věci. Text žaloby téměř doslova opakuje text námitek, odlišnost představuje pouze použitá terminologie a několik drobných doplnění argumentace. Pokud tedy příslušné námitky vypořádal již předseda žalovaného, stěžovatel na jeho argumentaci vůbec nereagoval a městský soud se s posouzením žalovaného ztotožnil, neměl městský soud povinnost odůvodnění rozhodnutí o odvolání opisovat či převyprávět svými slovy. Jeho odkaz na určitou část rozhodnutí předsedy žalovaného se souhlasným dovětkem tedy představuje validní vypořádání žalobních námitek, nikoli důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

[23] Stěžovatel dále rozporuje názor městského soudu, že proti odůvodnění předsedy žalovaného o odchýlení se od dříve vysloveného závěru (původně považoval prvek „ŠUMÁK“ za fantazijní) věcně nebrojil. V žalobě totiž uvedl, že má za to, že žalovaný svůj nový náhled na rozlišovací způsobilost označení přesvědčivě, ani řádně a logicky nezdůvodnil, a nezdůvodnil ani změnu svého správního uvážení. NSS však souhlasí s městským soudem, že taková argumentace nepředstavuje věcné námitky proti odůvodnění, ale pouze obecně formulovanou výtku o nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Tu přitom městský soud vypořádal a uvedl, že se předseda žalovaného k této otázce vyjádřil dostatečně (body 72 a 73 napadeného rozsudku).

[24] Stěžovatel dále rozporuje posouzení městského soudu, že předseda žalovaného změnu své rozhodovací praxe dostatečně odůvodnil. Jak ale správně uvádí městský soud, na str. 29 a 30 napadeného rozhodnutí předseda žalovaného vysvětlil, že žalovaný dříve fantazijnost podrobně nezkoval, a dovedl ji z toho, že výraz „ŠUMÁK“ není slovem českého jazyka. Předseda žalovaného také odkázal na to, že nyní je ve spise obsaženo více zdrojů, podle kterých se jedná o slovo české slovní zásoby (tyto zdroje následně citoval). Uvedl také, že pro posouzení, zda je konkrétní výraz na trhu užíván, není rozhodná otázka, jestli je konkrétní nápoj pod uvedeným názvem na trhu nabízen. Městský soud tedy dospěl ke správnému závěru, že předseda žalovaného odklon od dřívějšího posouzení dostatečně

pokračování

odůvodnil, jestliže odkázal na konkrétní podklady a zjištění, která jej k odlišnému posouzení vedla.

[25] Stěžovatel dále souhlasí s městským soudem, že z rozhodnutí předsedy žalovaného je patrné, že důvod nezpůsobilosti označení k zápisu spatřuje v § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách. Namítá však, že není zřejmé, proč se předseda žalovaného podrobněji nezabýval i dalšími důvody zápisné nezpůsobilosti, na něž stěžovatel poukázal a které plynuly z prvostupňového rozhodnutí. Podle NSS by bylo takové posouzení nadbytečné, jestliže k zamítnutí návrhu na zápis ochranné známky postačovalo naplnění již jen jednoho důvodu nezpůsobilosti. Také se ztotožňuje s odkazem žalovaného na rozsudek NSS č. j. 10 As 168/2017-154, bod 13, který reflektuje skutečnost, že důvody podle § 4 písm. b), c) a d) zákona o ochranných známkách si jsou poměrně blízké. Vzhledem k tomu je možné akceptovat formulace naznačující souvislost s jinými než uvedenými důvody, pokud je lze rozumně podřadit pod deklarovaný důvod nezpůsobilosti.

[26] Není důvodná ani námitka ohledně nedostatků souhrnného odůvodnění zápisné nezpůsobilosti vůči kategorii nebo skupině výrobků a služeb. Žalovaný na str. 36 až 40 prvostupňového rozhodnutí odůvodňuje zápisnou nezpůsobilost vůči výrobkům a službám podle zařazení do tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb. S městským soudem lze tedy souhlasit, že žalovaný v souladu s judikaturou citovanou v napadeném rozsudku neodůvodnil nedostatek zápisné způsobilosti k jednotlivým výrobkům a službám, ale učinil tak alespoň souhrnně.

[27] Žalovaný mohl být ve svém odůvodnění přímé a konkrétní vazby těchto výrobků a služeb důslednější, nicméně tento postup nezakládá vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Obdobně lze říci, že by jistě bylo vhodnější neodůvodňovat bez dalšího závěry o zápisné nezpůsobilosti pouze dle tříd mezinárodního třídění, v projednávaném případě se však nejedná o nekoherentní skupinu výrobků a služeb, jak tvrdí stěžovatel. O tom by se dalo uvažovat při naprosto náhodném sloučení nesouvisejících výrobků či služeb, avšak zde žalovaný postupoval podle přezkoumatelné metodiky (systému mezinárodního třídění), proti níž stěžovatel nebrojil.

[28] Jak správně uvádí předseda žalovaného na str. 36 svého rozhodnutí, i když žalovaný svá zjištění explicitně neformuloval v kontextu zmíněného výkladového pravidla, je patrné, že onu dostatečně přímou a konkrétní vazbu shledal a proč, jakož i ve vztahu k jakým výrobkům a službám ze seznamu k přihlašovanému označení. Nutno také dodat, že městský soud vypořádal tuto námitku i s ohledem na absenci konkrétní žalobní argumentace proti věcným závěrům správních orgánů o těchto otázkách, pouze v kontextu námítky nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Proti tomu nyní stěžovatel nijak nebrojí a pouze obecně opakuje námitky o nedostatcích odůvodnění.

[29] Stěžovatel v kasační stížnosti zmiňuje příklad konkrétní výtky proti závěru o nezapsání označení pro určité výrobky a služby, když podle něj pro obdobné výrobky a služby žalovaný označení zapsal, a stěžovatel nespatřuje dostatečný rozdíl pro odlišné zacházení s výrobky a službami. Uvádí, že se předseda žalovaného s těmito konkrétními námitkami nevypořádal. Jak ale správně ozřejmil městský soud, stěžovatel tyto námitky nevzněl v průběhu správního řízení ani v rámci rozkladu, nelze tedy předsedovi žalovaného

vytýkat, že na ně nijak konkrétně nereagoval. S ohledem na míru procesní aktivity stěžovatele je proto odůvodnění zápisné nezpůsobilosti vůči jednotlivým třídám mezinárodního třídění dostatečné a soud neshledal vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Stěžovatel nadále nijak věcně nebrojí proti samotnému odůvodnění o nezapsání pro jednotlivé výrobky a služby, ale výtky směřuje opět jen k tvrzeným nedostatkům odůvodnění.

[30] Ve vztahu k samotnému posouzení, zda označení „ŠUMÁK“ splňuje důvod zápisné nezpůsobilosti podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách, stěžovatel nejprve rozporuje závěr městského soudu, že jeho argumentace v žalobě čítá toliko jeden letmý odstavec. Stěžovatel odkazuje na další strany žaloby, nicméně NSS nahlédnutím na uvedené strany neshledal, že by se na označených místech nacházela argumentace rozvíjející věcnou polemiku s důvody zápisné nezpůsobilosti. Odkazované části obsahují argumenty namítající porušení zásady legitimního očekávání s poukazem na odlišná označení, která žalovaný do rejstříku zapsal. Stěžovatel ve vztahu k otázce, zda označení „ŠUMÁK“ skutečně splňuje důvod nezpůsobilosti, žádnou konkrétní argumentaci nepředložil a vyjadřuje pouze obecný nesouhlas s tímto posouzením. Takovou námitku však NSS musí stejně obecně označit za nedůvodnou, přičemž v tomto rozsahu nemá vzhledem ke kvalitě a rozsahu kasačních námitek stěžovatele k přezkoumatelnému závěru městského soudu i předsedy žalovaného co dodat.

[31] Jestliže stěžovatel namítá, že městský soud poukazuje na nedostatečnou rozlišovací způsobilost označení [tedy důvod podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách], přičemž aproboval rozhodnutí předsedy žalovaného uvádějící důvod toliko podle § 4 písm. c) téhož zákona, je přiléhavý odkaz městského soudu na rozsudek NSS č. j. 10 As 168/2017-154, bod 13, podle kterého je poměrně běžné, že v jednotlivých případech si jsou důvody podle § 4 písm. b), c) a d) zákona o ochranných známkách relativně blízké. Úvaha městského soudu k možnosti použití důvodu podle § 4 písm. b) je sice s ohledem na rozhodnutí předsedy žalovaného posouzením nad rámec věci, nezpůsobuje však vadu rozhodnutí, jestliže důvody neplatnosti se nejen navzájem nevylučují, ale naopak se spíše překrývají. Ve zbytku stěžovatel pouze projevil nesouhlas s vyhodnocením označení jako nedostatečně distinktivním, příp. poukazujícím na druh či vlastnost výrobků či služeb, aniž by však připojil oponující argumentaci. Stěžovatel se sice ohradil proti vyjádření městského soudu o tom, kde se v žalobě nachází jádro námitek týkajících se posouzení popisnosti označení (str. 12), ale již nevysvětlil, které jeho související argumenty údajně uvedené na jiných místech žaloby zůstaly nevypořádány. NSS v tomto ohledu žádné pochybení neshledal.

[32] Námitce stěžovatele, že se městský soud dostatečně nevypořádal s výtkou, že správní orgán nevysvětlil, koho považuje za průměrného spotřebitele, NSS nepřisvědčil. Městský soud v bodě 102 napadeného rozsudku odkázal na příslušné pasáže, kde žalovaný uvedl, že je zcela zřejmé, koho za průměrného spotřebitele v kontextu obou původně uvažovaných důvodů zápisné nezpůsobilosti považoval, tj. širokou veřejnost (srov. např. str. 33 a 34 napadeného rozhodnutí). K tomu lze rovněž odkázat na rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2014, č. j. 2 As 127/2012-43, podle kterého názor průměrného spotřebitele není otázkou, kterou by bylo nutno dokazovat a která by měla mít oporu ve spise, například v podobě spotřebitelského průzkumu. Žalovaný musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele. Podle

pokračování

judikatury SDEU uvedené v citovaném rozsudku navíc zásadně není zapotřebí pořizovat znalecké posudky či sociologické výzkumy reálných názorů spotřebitelů.

[33] Námitku, že otázka zápisné způsobilosti je závislá na zkoumání stavu k datu rozhodnutí o zápisu, stěžovatel vztáhl k závěrům předsedy žalovaného podle § 4 písm. d) zákona o ochranných známkách. Ve vztahu k tomuto důvodu však městský soud správně připomněl, že podle předsedy žalovaného nebylo možné závěry žalovaného k tomuto bodu přezkoumat. Nebylo tedy potřebné vyjadřovat se k této otázce podrobněji, jestliže její vypořádání nebylo způsobilé změnit napadené rozhodnutí (srov. bod 101 napadeného rozsudku). Pokud jde o doklad svědčící o skutečném vnímání označení veřejností, stěžovatel pouze opakuje, co uvedl v žalobě, a nereфлекtuje, jak městský soud na tuto výtku reagoval. Nejde proto o přípustnou kasační námitku (§ 104 odst. 4 s. ř. s.)

[34] Nelze přisvědčit ani námitce, že stěžovatel nebyl o výsledku posouzení námitek vyrozuměn v souladu s § 24 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Městský soud přehledně shrnul vývoj řízení a dospěl k závěru, že stěžovatel byl o připomínkách a výsledku jejich posouzení vyrozuměn a měl příležitost se ve stanovené lhůtě vyjádřit. Žalovaný stěžovatele s výsledkem vypořádání námitek seznámil přípisem ze dne 20. 11. 2020, doručeným dne 9. 12. 2020 společností VYNÁLEZ s.r.o., se sídlem Vinohradská 403/17, Praha 2, která stěžovatele v té době zastupovala v řízení před žalovaným v souladu s plnou mocí přiloženou k přihlášce ochranné známky. Proti jeho závěrům stěžovatel v kasační stížnosti nijak konkrétně nebrojí, pouze opakuje, že na původním žalobním bodu trvá. Nereaguje-li kasační stížnost na argumentaci krajského soudu vypořádávající žalobní bod, nejedná se o projednatelnou kasační námitku.

[35] Není důvodná ani námitka, že městský soud dospěl k nesprávnému závěru, že žalovaný neporušil zásadu legitimního očekávání. NSS souhlasí s vysvětlením městského soudu, který s odkazem na judikaturu uvádí, že posouzení jednotlivých známkoprávních případů je značně individuální a ustálenou správní praxi nelze zpravidla vytvořit posouzením konkrétních ochranných známek (označení). Ta spíše dopadá na ustálené postupy, které k výslednému posouzení vedou (rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014-120, bod 80). Stěžovatel navíc nijak nekonkretizoval, v čem spatřuje odchýlení od jednotného metodologického přístupu žalovaného. Městský soud se k označení „VÍNO SLOVÁCKO“ a „STRAVENKOMAT/LAHVOMAT“ vyjádřil a ve věci označení „ŠUMĚNKA“ zohlednil, že nebyly podány obsahově obdobné připomínky a předseda žalovaného dostatečně odůvodnil odlišné posouzení. Proti těmto závěrům nyní stěžovatel nijak konkrétně nebrojí.

[36] Nic na tomto závěru nemění ani tvrzené nezveřejňování správních rozhodnutí v rozporu s čl. 63 odst. 1 dohody TRIPS. Argument, že nezveřejnění správních rozhodnutí může založit nedůvodný odklon od rozhodovací praxe, v žalobě zahrnut nebyl, městský soud se k němu tedy nemohl vyjádřit, a nemůže tak učinit ani NSS (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nadto stěžovatel konkrétně nespecifikuje, jak mělo být legitimní očekávání narušeno v tomto případě. Pokud měl stěžovatel podezření, že se žalovaný během řízení odchýlí od své nezveřejněné rozhodovací praxe, měl možnost požádat o tato nezveřejněná rozhodnutí žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Teprve na základě zjištění konkrétní rozhodovací praxe lze zkoumat, zda se od ní žalovaný neodchýlil.

[37] Ani odkaz stěžovatele na věc vedenou u městského soudu pod sp. zn. 9 A 46/2021 nesvědčí porušení zásady legitimního očekávání. Městský soud rozsudkem ze dne 22. 2. 2023, č. j. 9 A 46/2021-71, zrušil rozhodnutí předsedy žalovaného. Předmětem bylo posouzení žádosti o prominutí zmeškání lhůty k vyjádření se k návrhu na výmaz užitného vzoru. Městský soud neviděl rozpor se zásadou legitimního očekávání v tom, že žalovaný nezveřejňoval procesní rozhodnutí, ale v odlišném posuzování důvodů v žádostech o prominutí zmeškání lhůty v řízení o zápisu a v řízení o výmazu. Nutno dodat, že proti tomuto rozsudku podali žalovaný a osoba zúčastněná na řízení kasační stížnost, které NSS rozsudkem ze dne 10. 4. 2024, č. j. 7 As 81/2023-59, vyhověl, rozsudek č. j. 9 A 46/2021-71, zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Nad rámec hlavního zrušujícího důvodu NSS v bodě 20 uvedl, že nelze bez dalšího srovnávat řízení o zápisu užitného vzoru a řízení o jeho výmazu. Není proto možné *nahlížet stejnou optikou na posuzování závažných důvodů zmeškání lhůty v takto odlišných řízeních a z toho dovozovat odlišnou rozhodovací praxi a porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání*. Z výše uvedeného řízení proto nelze dovozovat existenci extrémních odklonů od běžné rozhodovací praxe žalovaného. O nejednotné praxi žalovaného nesvědčí ani stěžovatelem tvrzená skutečnost, že žalovaný v průběhu řízení několikrát změnil názor na přihlašované označení. Jak je již uvedeno výše, jednotlivé důvody zápisné nezpůsobilosti mohou být dosti blízké, proto nelze obecně žalovanému vytýkat, jestliže v průběhu řízení precizuje svůj právní názor a tento vývoj odůvodní, což předseda žalovaného splnil na str. 37 až 39 napadeného rozhodnutí, když vysvětlil, proč k zamítnutí zápisu označení postačí pouze důvod podle § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách.

[38] Stěžovatel v závěru kasační stížnosti obecně uvádí, že se městský soud k některým jeho námitkám nevyjádřil, neuvádí však konkrétně, ke kterým. Takto obecně formulovaná námitka nemůže uspět, neboť by vyžadovala od soudu domýšlet stěžovatelu argumentaci, čímž by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32, nebo rozsudek NSS ze dne 5. 8. 2021, č. j. 10 Afs 171/2021-44, bod 10). Také není důvodná námitka, že se městský soud nevyjádřil k argumentaci přednesené stěžovatelem na jednání dne 27. 2. 2023 a k navrženým důkazům. Městský soud tak učinil v bodě 33 napadeného rozsudku, kde také odůvodňuje, proč důkazní návrhy zamítl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[39] Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném rozsudku ani v postupu městského soudu pochybení, lze tedy uzavřít, že městský soud rozhodné právní otázky posoudil správně, stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[40] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jako úspěšnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

pokračování

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2024

Eva Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u